

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ

Σύγχρονα Θαύματα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

1. Ὁ σταυρὸς τοῦ κ. Εἰσαγγελέως(*)

ΣΕ ΜΙΑ διακοπὴ συνεδριάσεως, μιᾶς ἀπὸ τὶς τελευταῖες μεγάλες δίκες, ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Λυμπέρης Παπανδρέου, μοῦ διηγήθηκε τὰ ἐξῆς, ὅταν πρόσεξε ὅτι εἶχα στὸ λαιμό μου ἓνα σταυρὸ.

Μοῦ ἔδειξε ἓνα σταυρὸ ποὺ φοροῦσε κι αὐτὸς στὸν λαιμό του καὶ μοῦ εἶπε:

– Αὐτὸς ὁ σταυρὸς μοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴ. Χωρὶς αὐτὸν θὰ ἤμουν ἤδη ἀπὸ τὸν χειμῶνα τοῦ 1943 νεκρός. Ἦταν ἡ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποία ὁποῖος ἔπεφτε στὰ χέρια τῶν Γερμανῶν καὶ ὠδηγεῖτο εἰς τὸ ἄντρον τῶν βασανιστῶν των, εἰς τὴν ὁδὸν Μέρλιν, δὲν ἔφευγεν ἀπὸ αὐτὸ παρὰ διὰ τὸ νεκροταφεῖον.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴ συνελήφθη καὶ ἐγώ. Εἶχα κατηγορηθῆ ἀπὸ ἓνα ἀνώτατον ὑπάλληλον τοῦ Δήμου Πειραιῶς – ὄργανον τῶν Γερμανῶν – καὶ ἓνα Δήμαρχον Συνοικισμοῦ τοῦ Πειραιῶς ὡς... Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς τῶν Κομμουνιστῶν, διότι καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς κυρίους συνέλαβα διὰ καταχρήσεις τροφίμων, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ διετίθεντο διὰ τοὺς πεινασμένους. Ἡ ἄρνησις, τὴν ὁποῖαν ἀντέτασσα εἰς κάθε «κατηγορῶ», ἐξηγῶνεν τοὺς ἀνακριτὰς μου.

Ἔτσι παρεδόθη εἰς βασανιστήρια. Τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ μαρτυρίου μου ὠδηγήθη εἰς ἓνα εὐρύχωρον δωμάτιον. Εἰς αὐτὸ ὑπέστην τὰ πάνδεινα. Παρήλασαν καὶ πέντε γιγαντόσωμοι βασανισταί, καθένας τῶν ὁποίων ἐξήντησεν ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ ἐπάνω μου. Σιγὰ-σιγὰ ἄρχισα νὰ αἰσθάνωμαι ὅτι σὲ λίγο θὰ ἔμεινα νεκρὸς ἐκεῖ.

Μετὰ τοὺς γιγαντοσώμους βασανιστάς, μὲ παρέλαβεν ὁ ἴδιος ὁ ἀνακριτής. Εἰς μίαν στιγμὴν ἔξαλλος μὲ ἔπιασε μὲ τὰ δυὸ του χέρια ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ ἄρχισε νὰ τὸν σφίγγῃ. Ἔνοιωσα ὅτι θὰ πέθαινα ἀπὸ ἀσφυξία. Διέθεσα ὅσες δυνάμεις εἶχα καὶ ἀπηλλάγην ἀπὸ τὰ χέρια του. Ἀμέσως ἄνοιξα, σχίζοντας τὸ πουκάμισό μου, τὸ στῆθος. Ἔθελα νὰ ἀναπνεύσω. Δὲν εἶχα σκεφθῆ καὶν τί εἶχα κάνει.

Τὴν ἴδια ὁμως στιγμὴ ἀντίκρυσσε τὸν βασανιστὴ μου νὰ γίνεταί χλωμός. Ἔγινε ἄσπρος ὕστερα, περισσότερο καὶ ἀπὸ τὸν κάτασπρο τοῖχο τοῦ δωματίου. Προσπαθοῦσε νὰ σηκώσῃ τὰ χέρια του καὶ δὲν τὸ κατῶρθωνε.

Ἄρχισε τότε νὰ κλαίῃ... Ναί, νὰ κλαίῃ τρομαγμένα καὶ σὰν μικρὸ παιδί !... Ἔπειτα ἦλθε κοντά μου, ἔσκυψε στὸ στῆθος μου καί... φίλησε αὐτὸν ἐδῶ τὸν σταυρό !... Ὁμολογῶ ὅτι δὲν πίστευα στὰ μάτια μου διὰ ὅσα ἔβλεπα.

Σὲ λίγο φώναξε καὶ τοῦ ἔφεραν ἓνα ποτήρι νερό. Μὲ αὐτὸ ἔπλυνε μόνος του, μὲ τὰ χέρια του, ποὺ τώρα ἐκινουῦντο, τὶς πληγές μου καὶ ἀφοῦ μὲ κάθισε σὲ μιὰ καρέκλα νὰ συνέλθω ἔφυγε γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ ἀρκετοὺς συναδέλφους του, μπροστὰ στοὺς ὁποίους ἀφηγήθη τὰ ἐξῆς:

– Μόλις ἄνοιξε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὸ στῆθος του, ἔλαμψε στὰ μάτια μου σὰν ἀστραπὴ αὐτὸς ὁ μικροῦτσικος σταυρός. Καὶ ἡ λάμψις σχημάτισε ἓνα φλογερὸ «νάϊν» (ὄχι). Τώρα ποὺ ἔχω συνέλθει, κύριοι, μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ὁ Θεὸς βρίσκεται κοντὰ στοὺς πιστοὺς.

Ἔπειτα ἀπετάνθη πρὸς ἐμὲ καὶ μοῦ εἶπε:

– Θὰ Σᾶς παρακαλοῦσα νὰ μοῦ προσφέρετε αὐτὸ τὸ σταυρὸ γιὰ νὰ μὲ προφυλάσῃ ἀπὸ τὴν ἀδικὴ κρίσι. Ἔχι ἀπὸ τὸν θάνατο, διότι δὲν τὸν φοβοῦμαι. Ἄλλὰ δὲν εἶμαι ἄξιος... Δὲν πιστεύω ὅπως ἐσεῖς εἰς τὸν Θεόν. Διότι ἐὰν ἐπίστευα...

Καὶ σταμάτησε ἀπότομα τὴν φράσι.

– Ἔτσι, ἀγαπητέ μου, ἐσώθη ἀπὸ βέβαιον θάνατον χάρις εἰς τὴν πίστιν μου, κατέληξεν ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Λυμπέρης Παπανδρέου.

2. Ὁ Σταυρὸς τῆς Μονῆς Πρέβελη(**)

Ὁ Τίμιος Σταυρὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Πρέβελη.

ΕΥΛΑΒΗΣ ἀναγνώστριά μας ἀπὸ τὰ Χανιά τῆς Κρήτης μᾶς ἔγραψε πρὸ καιροῦ, γιὰ ἓνα θαῦμα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὴν ἴδια περίοδο τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, τὸ ὁποῖο συνέβη στὴν Ἱερὰ Ἀνδρώα Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Πρέβελη τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης.

Οἱ Γερμανοὶ ἔκλεψαν ἓναν Σταυρὸ, ποὺ ἀποτελοῦσε πολύτιμο κειμήλιο τῆς Μονῆς καὶ θέλησαν νὰ τὸν παραλάβουν μαζί τους στὴν χώρα τους.

Ὅμως, τὸ ἀεροπλάνο, στὸ ὁποῖο τὸν ἐπεβίβασαν, ἦταν ἀδύνατον νὰ ξεκινήσει, παρὰ τοὺς ἐπανειλημμένους τεχνικοὺς ἐλέγχους, ποὺ ἔδειχναν ὅτι ὅλα ἦσαν ἐν τάξει καὶ δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀπολύτως βλάβη στὶς μηχανές.

Ἄφοῦ ἦλθαν σὲ ἀπόγνωσι ἀπὸ τὸ ἀνεξήγητο συμβάν, συναισθάνθηκαν τὸ λάθος τους καὶ ἐπέστρεψαν τὸν Τίμιο Σταυρὸ στοὺς Πατέρας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ζητοῦντες μάλιστα συγγνώμη!

Μόνον τότε τὸ ἀεροπλάνο τους «ἐλευθερώθηκε» καὶ ἀπογειώθηκε...

(*) **Ν. Καπισόγλου**, «Θαύματα ποὺ γίνονται σήμερα», περιοδ. «**Κιβωτός**», ἀριθ. 21/ Σεπτέμβριος 1953, σελ. 347. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Περιοδ. «**Ἅγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 274-275/Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 1996, σελ. 171.